

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 238/2021-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 20, Košice, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Košice I č. k. 2Pv/66/19/8802-89 z 20. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva obhajovať sa pomocou obhajcu podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru napadnutím uznesením okresnej prokuratúry. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, zakázať okresnej prokuratúre pokračovať v porušovaní uvedených práv, vec jej vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania.

II.

2. Sťažovateľke bolo uznesením vyšetrovateľa z 31. júla 2019 vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor uznesením z 24. októbra 2019 tak, že ju zamietol. Následne bolo v trestnom konaní zistené, že sťažovateľka trpí duševnou poruchou, a preto bol sťažovateľke podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku ustanovený obhajca, ktorý bol následne oslobodený z povinnosti obhajoby sťažovateľky. Sťažovateľka si zvolila obhajkyňu, ktorej bolo doručené uznesenie o pribratí znalkyne a proti ktorému obhajkyňa podala sťažnosť. Prokurátor okresnej prokuratúry napadnutým uznesením túto sťažnosť zamietol, pričom vychádzal z toho, že rozhodnutie bolo už skôr doručené

sťažovateľke, pričom jej sťažnosť bola prokurátorom už uznesením z 8. novembra 2019 zamietnutá ako nedôvodná.

III.

3. Podľa sťažovateľky napadnutým uznesením boli porušené jej základné práva, pretože na základe znaleckého posudku už pred začatím trestného stíhania, rovnako aj v čase doručenia uznesenia o vznesení obvinenia sťažovateľke, nebola spôsobilá náležite sa obhajovať. Sťažovateľka namieta to, že prokurátor sťažnosť podanú sťažovateľkou prostredníctvom obhajkyne v zákonnej lehote zamietol ako podanú neoprávnenou osobou. Podľa sťažovateľky je nesprávny názor prokurátora, že sťažovateľka v lehote, ktorá plynula od doručenia predmetného uznesenia jej samotnej, nemala obhajkyňu, a preto prostredníctvom nej nemohla byť podaná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Jeho výklad príslušných ustanovení Trestného poriadku a ich aplikácia na konkrétne okolnosti sťažovateľkinej trestnej veci sú podľa sťažovateľky nezlučiteľné s jej základnými právami, ktorých porušenie namieta.

IV.

4. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktorému predchádzalo, bol porušený zákon, pričom podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku návrh na takýto postup môže podať obvinený vo svoj prospech do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

5. Sťažovateľka teda mala proti uzneseniu prokurátora právny prostriedok podľa § 363 Trestného poriadku, ktorý mohol viesť k zrušeniu ústavnou sťažnosťou napadnutého uznesenia. Preto je jej ústavná sťažnosť podľa § 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako takú ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol.

6. Vo vzťahu k tomuto záveru nie je dôvodná argumentácia sťažovateľky, ktorá odkazuje na § 31 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), podľa ktorého postupom podľa zákona o prokuratúre sa nemožno domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. Táto argumentácia nie je správna, keďže na návrh podľa Trestného poriadku sa sťažovateľkou uvádzané ustanovenie zákona o prokuratúre nevzťahuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu